

Cel·lulitis orbitària i la síndrome de Stevens-Johnson (SJS)

Amparo Cavallé García^{1 2}; Manuel Andrés Samper Anqueta^{1 2}; Pilar Terradas Mercader^{1 2}; Anna Riola Colet¹; Asunción Clopès Estela¹; Rosa Rovira Guasch¹; Clara Calbet Ferré^{1 2}; Luis Enrique Delgado Alvarado¹; Sandra Klear Luzuriaga^{1 2}; Elia Camacho Gutiérrez¹; Josep Escolà Escrivà²; Esmeralda Recasens Oliva²

¹Pius Hospital de Valls ²CAP Urba de Valls

- La síndrome de Stevens-Johnson (SJS) és una reacció al·lèrgica d'aparició tardana (tipus IV). La necròlisi tòxica epidèrmica és considerada la mateixa entitat diferenciant-se per l'extensió de l'afectació de l'epidermis. La seva incidència en pediatria es de 6.3/100,000.

- Cas clínic: nena de 8 anys tractada amb antibiòtics per cel·lulitis orbitària que presenta subseqüentment la síndrome de Stevens-Johnson.

La pacient és derivada pel seu pediatre per una cel·lulitis periorbitària dreta d'evolució tòrpida. A l'ingrés és diagnosticada de pansinusitis amb cel·lulitis orbitària, i tractada amb cefotaxima, vancomicina i metilprednisolona endovenosa.

Donada d'alta amb amoxi/clavulanic oral i ibuprofèn.

TAC cranial: cel·lulitis orbitària i periorbitària dreta amb pansinusitis

Als 10 dies desenvolupa rash maculo-papular a cara i extremitats. Les lesions evolucionen rapidament amb aparició de vesícules i ampolles per tot el cos, i amb afectació de les mucoses oral, conjuntival i genital.

Es para l'antibiòtic i reingressa per tractament de suport, que inclou teràpia corticoide, analgèsia, seroteràpia, valoració oftalmològica i dermatològica.

- En la SJS els medicaments junt amb la predisposició genètica i les infeccions son factors desencadenants. Els anticonvulsivants, els antibiòtics i els AINES són els farmacs més comuns. El tractament és de suport sense evidència suficient per a un tractament estandarditzat. S'ha de retirar l'agent causant. S'utilitzen corticoides sistèmics, immunoglobulina ev, ciclosporina i TNFalfa. El test de transformació limfocitària i l'assaig d'activació de les cèl·lules –T s'utilitzen per investigar la medicació causant. Estan contraindicades les proves cutànies o amb medicació amb el pacient per risc de nous episodis de SJS.

Bibliografia

1. Liotti L, Bottau P, Caimmi S, et al. Clinical features, outcomes and treatment in children with drug induced Stevens-Johnson syndrome and toxic epidermal necrolysis. Acta biomed 2019; 90(Suppl 3): 52–60
2. Antoon JW, Goldman JL, et al. Incidence, outcomes, and resource use in children with Stevens-Johnson syndrome and toxic epidermal necrolysis. Pediatr Dermatol 2018; 35 (2):182-187
3. Bastuji-Garin S, Rzany B, Stern RS, Shear NH, Naldi L, Roujeau JC. Clinical classification of cases of toxic epidermal Necrolysis, Stevens-Johnson syndrome, and erythema multiforme. Arch Dermatol. 1993;129:92–6.
4. Finkelstein Y, Soon GS, Acuna P, et al. Recurrence and outcomes of Stevens-Johnson syndrome and toxic epidermal necrolysis in children. Pediatrics. 2011;128:723–728.